Ч. 124. Середа 5 (18) червня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Ремісничa і промислова Бурса.

Треті загальні збори членів Тов. „Руска Бурса ремісннча і промислова у Львові“ відбули ся дня 29 мая 1902 в льокали товариства „Зоря“.

Збори відкрив голова Товариства п. Василь Нагірний короткою річевою промовою про діяльність Товариства, почтив память померших членів Товар.: дра Ізидора Шараневича, дра Теофіля Ганкевича, Григория Врецьону і Григория Васіку. Збори почтили память покійників через повстанє з місць. Уділено голосу касєрови п. Бачиньскому для відчитаня касового справозданя за р. адм. 1901.

З сего справозданя довідали ся збори, що кромі вкладок членьских становили головний дохід бурси датки і субвенциї Сойм кр. уділив Тов. 100 К, таку саму квоту видїл повітовий в Дрогобичи і в Рогатині, виділ пов. в Косові 40 К. а в Надвірній 20 К. Дальше публичні рускі институциї підмогли Тов. датками: „Дністер“ 200 К, „Народна Торговля“ 50 К, „Віра“ в Перемишли 50 К, Ризниця в Самборі 50 К, „Зоря“ у Львові 40 К, „Поміч“ в Теребовли 15 Кор., і „Просьвіта“ у Львові 10 Кор. Натомість загал рускої суспільности не уділив Товар. належного поперття, хотай Тов. і в часописях відозвами просило о се, і розіслало зі своїм справозданєм за р. 1900 просьбу о підмоги та долучило готові чеки. Загально виносили приходи 10.398 К. 99. — (в тім перенос з року попереднього 4.755 К 20с.) — а розходи 4.555 К 58 с., остало проте з року адм. 1901: 5.843 К 41 с., з того 120 К 61 с. в касі, а решта на щадничих вкладках.

Розпоряджаючи невеликими средствами не могла Бурса розвинути ширшої діяльности і і мусіла ограничити єї на невелике число питомців. В р. 1901 було 17 питомців, з тих 2 виключено задля злого поведеня, 3 виступили, одержавши удержанє у майстрів, а 1 укінчив промислову школу з добрим успіхом. Пересічно було 11 питомців, з того 6 на цілім удержаню безплатнім а 5 за малою доплатою. 6 питомців учащає до школи промислової, а пятьох побирає науку в робітнях.

Іменем контрольної комісиї заявив о. Теофіль Бобикевич, що комісия переглянула докладно всї книги рахункові і ефекти товариства, і найшла ціле діловодство в як найліпшім порядку, рахунки і стан маєтковий згідний з справозданєм касиєра, і вніс іменем комісиї, аби збори уділили раді абсолюториї. Збори приняли се внесенє.

Приступлено до виборів: Головою Товариства вибрано поновно п. Василя Нагірного, а членами ради пп.: о. Теодозия Лежогубского катехита, Івана Бачиньского касиєра „Дністра“, д-ра Костя Левицкого адвоката, д-ра Льва Павенцкого адвоката, Софрона Ференцовича кравця, Петра Тиблючиньского слюсаря, Антона Оприска столяря, Онуфрия Пащака друкаря і Осипа Кузьмича кореспондента „Дністра“, а до комісиї контрольної о. Теоф. Бобикевича і Олексу Сероїчковского.

При інтерпеляциях запитувано Раду, що діє ся з грішми, вплинувшими в ювилейнім роцї на руки конеисторії в хосен Бурси, і який успіх мала петиция до ординарияту в справі науки релїґії руских учеників промислової школи Голова п. Нагірний відповів, що гроший вплинувших до консисториї не одержала ще Рада, помимо письменних і личних заходів, і помимо того, що гроші для бурси дуже би придали ся, — як також, що Рада ще перед двома роками вислала до ординарияту представлене в справі науки рускої релїґії в промисловій школї, але відповіди не дістала.

Вкінци поручено Раді, аби звернула ся о підмоги для бурси ще раз до виділів повітових, до нашого духовеньства і загалу — і принято до відомости, що в вільних хвилях питомці учать ся музики і зорґанїзували власну орхестру.

Дня 9 червня відбула Рада засїданє і уконституовала ся, вибираючи заступником голови п Петра Тиблючиньского, секретарем Осипа Кузьмича, господарем Антона Оприска, касиєром Івана Бачиньского і провірником о. Теодозия Лежогубского.

Новинки.

Львів дня 17 го червня 1902.

— **Перенесеня.** Є. Е. п. Намістник переніс практикантів концептових Намісництва дра Арп. Хвалїбоґовского зі Львова до Коросна і Алекс. Зарицкого зі Львова до Ярослава

77) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Бент-Анат поблїдла, а присутні ереї, що жалували за поетом, котрого цілий Єгипет цінив високо, дали вираз своїй радости і здивованю.

Король чув як его сини, іменно же Рамері, славили Пентаура і згодив ся на то охотно, коли Амені спитав его, чи він має закликати поета, котрий разом з другими воював в битві під Кадешем, і завізвати его, щоби він що засьпівав.

Намістник блїдий і занепокоєний споглядав в свою чарку, а старший ерей встав, щоби особисто піти до Пентаура і привести его до короля.

Підчас неприсутности Аменїго подавано нові страви. Поза кождим гостем стояла срібна лоханя з роженою водою, в котрій він від часу до часу мочив собі пальцї, щоби їх обмити з товщу. Послугуючі невільники подавали кождої хвилї богато вишивані полотенця до обтираня рук [1]), а другі знов здоймали гостям з голови і шиї зівялї вінцї і вкладали на них сьвіжі.

— Ти чогось блїда, моя дитинко — відозвав ся Рамзес звернувшись до Бент-Анати. — Коли ти може утомлена, то вуйко позволить тобі відійти; але я гадаю, що ти повинна би лишити ся, аж той славний поет відсьпіває свою пісню. Кого так вихвалюють, як его, тому трудно вдоволити слухачів. Але бо таки направду, моя донечко, ти мене лякаєш; чи хочеш піти?

Намістник встав і зачав єї умисно намовляти: Твоя присутність зробила честь мому торжеству, але коли оно тебе втомило, то зроби менї ту ласку і позволь, щоби я відвів тебе з женщинами до призначених для тебе комнат.

— Я не піду — відповіла Бент-Анат тихо, але рішучо а серце в нїй забило ся сильно і она споглядала в землю, бо із прихильного шептаня, яке настало межи гостями, здогадала ся, що Пентаур увійшов до сьвітлицї

Скромно і змішаний тим блеском, який тут его окружав, станув Пентаур, котрого Амені привів, перед королем.

Він мав на собі довгу білу одежу ерея із Сетївого дому, а на чолї струсині пера, що були відзнаками вістних.

Аж коли станув перед самим королем, піднявши очи в гору, впав перед ним на колїна, і чекав аж фараон дасть знак, щоби він встав.

Але Рамзес довго не знав, що зробити, бо вид молодця, що тут споглядав на него, затронув его глубоко.

Чи то він той якийсь бог, чи то він той, що его виратував? Чи то знов лиш якась подібність зводила его, чи може єму лиш щось привиділо ся?

Мовчки споглядали гості на фараона, що сидів як би остовпілий, і на поета.

Наконець дав Рамзес знак, Пентаур встав і цілий почервонів ся, коли побачив Бент-Анату коло него.

— Ти воював під Кадешем? — спитав Рамзес зворушеним голосом.

— Так було як кажеш — відповів Пентаур.

— Тебе славлять яко поета — говорив король дальше — а ми хотїли би, щоби ти піснею звеличав моє чудесне виратованє. Коли можеш на то спромогти ся, то кажи принести собі який струнний інструмент і сьпівай.

Рамзес дав знак а Амені казав принести для свого ученика велику золоту гарфу.

Пентаур порушив легонько струни пальцями, спер голову об конець високого каблука гарфи, дивив ся довго як би споглядав кудись далеко, відтак випростував ся і надав собі мужеської постави, вдарив сильнїйше в струни і добув з них в сьмілих ритмах далекозвучні, сильні военні тони.

Відтак розповідаючим голосом зачав розказувати, як Рамзес під Кадешем станув табором, як розставив своє войско і повів его в битву против Азийцїв сполучених з Хетами.

---

[1]) В кількох грецких папірусах, що зберігають ся тепер в Люврі в Парижи, згадує ся про серветі; та й на образах представляючих пири з давних часів мають слуги серветі на руках.

— **До ц. і к. кадетскої школи для піхоти у Львові** будуть приняті з початком слїдуючого року шкільного (вересень 1902 р.) і то на перший рік аспіранти в числї около 50; приняте до висших клас послїдує лиш виїмково. — Услівя принятя на перший рік слїдуючі: а) австрийске або угорске горожаньство; б) фізичне уздібнене до войскового вихованя; в) вік що найменше 14 лїт і не переступаючий лїт 17 (1-го вересня в роцї принятя); г) укінчене що найменше з достаточним поступом чотирох низших кляс школи реальної або ґімназиї, при чім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім. Крім того мусять аспіранти зложити в кадетскій школї вступний іспит. д) Зложене оплати шкільної, а то: 24 корон річно за синів офіцирів в чинній службі і на пенсиї, войскових душпастирів евангелицкого, греко-катол. і греко-всхідного віроісповіданя, вкінци войскових урядників; 160 корон річно за синів ґажистів в резерві, цивільних урядників державних і урядників ц, і к. двора, відтак державних слуг і слуг ц. і к. двора; 300 корон річно за синів всїх инших горожан. Оплату шкільну належить зложити в 2-ох ратах з гори; та оплата обіймає всї кошти за харч, одежу, науку і шкільні підручники; е) вдоволяюче обичайне поведене; вкінци: з) заосмотрене білєм і деякими иншими предметами. Просьби о приняте до кадетскої школи після взірця поміщеного в Aufnahms-Bedingungen (услівя принятя) мають свояки аспірантів внести просто до команди кадетскої школи найпізнїйше до 15 серпня (найлїпше по укінченю шкільного року в середних школах). Друковані услівя принятя (Aufnahms-Bedingungen) в нїмецкім, в польскім або в рускім язицї можна дістати в командї кадетскої школи за цїну 40 сотиків від штуки. — Кадетска школа для піхоти має 4 кляси; елеви 4-го року, що мають відповідну кваліфікацию, виходять заступниками офіцирів. Супротив теперішного авансу в піхотї і при стрільцях, осягають потому більше менше до року степень підпоручника.

— **Бурса сьв. Йоана Хрестителя в Дрогобичи** запрошує Вп. членів товариства і наміряючих вступити в члени на звичайні загальні збори, котрі відбудуть ся ві второк дня 1-го н. ст. липня с. р. о годинї $5^1/_2$ з полудня в комнатах руского касина в Дрогобичи. Програма точно після § 4 устава. Рано о годинї 7-ій відслужить ся сьв. литурґія з панахидою за усопших членів і благодітелїв бурси.

— **Справдїшний водний вулькан** зчинив ся в суботу рано на Сикстускій улицї у Львові. Під землею тріснла водопроводна труба, а вода під напором водопроводного тисненя з такою силою стала бухати в гору, що зірвала на просторони кількох метрів хідник і стала розлявати ся річкою по улици. Заходила небезпека, що вода залле низше положені пивницї і сутерини. Телефонічно завізваним інжинїрам і робітникам удало ся по довгих заходах затамувати вибух води.

— **Гради.** Після урядових звістів, навістили гради в часї від 16. мая до 10. червня в 26 повітах 66 місцевостий. В декотрих місцевостях падав град навіть по три і чотири рази.

— **Пожар церкви.** В Волосткові, мостиского повіту, погоріла дня 7-ого с. м. церков. Огонь повстав около 2 години по полудни, і то наслїдком непогашеного сьвітла в церкві.

— **Випадок короля.** Коли король італійский Виктор Емануіл вертав автомобілем з прогульки і з'їзджав стрімкою дорогою межи Тофі а Кескано, попсув ся нараз гамулець, а автомобіль з шаленою, чим раз більше взрастаючою скоростию почав гнати з гори. Не мало хибувало, а віз враз з королем був би злетїв у пропасть. Король однак не стратив притомности але з цїлої сили скрутив реґулятор і віхав на подвіре монастиря Францїсканів, положеного над самою пропастию. Автомобіль задержав ся на подвіри, а король зліз щасливо з воза і удав ся вже пішки до Риму.

— **Помисловий купець.** Шинкар на Богданівцї, Лейзор Айзнер, занимав ся довший час кромі вишинку напитками, також скупованем краденого вугля із зелїзничого двірця. На двірци давно замітили такі убутки і лиш в послїднім часї попали на слід, а ревізия в мешканю Айзнера найшла цїлий склад краденого вугля, наслїдком чого і самого Айзнера взяли просто на „склад“ до арештів карного суду.

— **Катастрофа бальонова.** Відділ бальоновий француской армії зарядив недавно воздушну виправу бальоном, в котрім взнїс ся поручник Бодік. Виправа не удала ся; бальон упав в море, а поручник утопив ся.

— **Вінчанє** чорногорского кн. Мірка з Наталїєю Константиновичівною відбуде ся 12 липня. Дружбами в тім акті будуть цар російский і королї італійский і сербский, заступлені своіми повновластниками. Наречена прибуде з Терсту до Антівари італійским военним кораблем і ще перед вінчанєм буде піднесена до стану княжеского.

— **Кроваве весїлє.** При ул. Замарстинівскій відбувало ся оногди весїлє зарібника Івана Терешки. Около півночи, коли алькоголь почав на добре шуміти в головах гостий весїльних, кількох з них під впливом „доброго гумору“ вибили всї шиби в помешканю новоженцїв і в помешканях сусїдів, а на додаток побили ще тяжко молоду. Лише завдяки иншим менше веселим гостям і сусїдам удало ся горячий темперамент авантурників охолодити.

— **Пожар в шпиталю.** Сими днями вибух пожар в однім із санаториї в містї Чікаґо. В огни погибло 9 мужчин і 1 женщина, а 30 осіб тяжко попарені. Більшість тут приміщених терпіли білою горячкою (delirium tremens), тож були поприв'язувані до своїх ліжок і тому не могли уратувати ся.

— **З Мартініки.** Відгребуванє трупів в Сан-Пієр відкриває безліч страшних сцен з послїдних хвилин нещасного міста. Тут відґребано жінку в молячій поставі, на вколїшках, як хопила ся в розпуцї за голову обома руками; там знов пятеро людий, збитих в купу, лежало на земли з виразом страху на завмерлих лицях. В иншім домі знайдено мужчину, сидячого при бюрку. Молода дївчина, мабуть его дочка, обняла его за шию, а якийсь молодий чоловік лежав на підлозї з виразом просьби в лици. Цїлі стоси трупів находжено по льохах, під ліжками і в инших закутинах, де люди шукали ратунку. Деякі трупи є надсмалені, більшість однак не носить і найменшого слїду попареня. Видко, задусили їх ґази. — Денно палять около 600 трупів.

— **Крадїж дорогого каменя коронного.** Зі скарбу королівского в Штокгольмі украли один з найгарнїйших каменів дорогоцїнних коронних, іменно рубін, ваги 225 каратів, котрий від 1678 р. знаходив ся помежи дорогоцїнностями шведского дому пануючого. Вартість его подають на пів міліона корон шведских. Сьмілої крадежи допустив ся правдоподібно якийсь міжнародний злодій, бо Швеция єсть краєм, де власність чужа, а передовсім публична, є в великім пошановку.

— **Поспіх Анґлії.** Анґлійскі власти уміють в потребі дїлати з єкектричною скоростию. Примір на се такий: Дня 30-ого мая Кічепер і провідники Бурів підписали мировий договор; дня 1 червня оголошено договор урядово, а вже 4-ого червня на всїх почтових стациях в Трансвали були нові почтові значки

Щораз дужче і дужче звучав его голос, коли зачав величати ту хвило борби, в котрій прийшла поміч для короля, окруженого ворогами зі всїх боків. Фараон слухав випроставшись високо, а Пентаур сьпівав: [2])

Тодї король підняв ся з веселою відвагою,
Взяв панцир на себе і вхопив оружиє
В хвили борби подібний до Ваала.
Величні конї, що его несли,
Один з них звав ся: „Для Теб побіда“
А другий знову: „Вдоволена Нура“,
Вийшли з конюшні сонця,
Амона любимця, учителя правди,
Котрого бог Ра на заступника вибрав.
І виїхав король та впав в середину
Филюючих рядів нужденних Хетів.
Був сам один, нїкого другого при
[нїм не було.
А коли виступив і всї его виділи,
Що по за ним були, то его обступили
Два тисячі пятьсот борцїв на возах.
Годї було вернутись, бо заступила
Дорогу тьма Хетів нужденних
І всїх народів, що в спілцї з ними:
Борцї з Араду і мізийске войско,
Та й борцї пізидскі, по трох на возї.
А всї як братя сполучені разом.
„Не остав ся при менї нї князь, нї воєвода,
Анї правитель стрільцїв, анї поводатор воза.
Покинула мене піхота, стративши відвагу;
Втекли їздцї, нїхто не лишив ся,
Щоб побіч мене станути до бою“.
Так відозвав ся достойний і благав в молитві:

Амоне боже, мій отче, який ти, я знаю!
Хибаж забув би батько на сина?
Або я може, коли що робив, забував на тебе?
Хибаж не ходив я по твому приказу,
Або не слухав заповідий твоїх?
Правда, що пан Єгипту. то велич велика,
Але супроти твоеї всемогучої сили
Він такий маленький, як племя в пустини.
Чим перед тобою отсї всї Семіти?
Безбожним ти силу, небесний, ломиш.
Але я? Хибаж я тобі не ставив без числа жертви?
Не наповняв бранцями сьвяту твою домівку?
Хибаж не ставив тобі сьвятинї такої будови,
Щоби стояли і міліони лїт?
А шпихлїрів тобі наповняв я всїлякім добром?
І сьвіт давав тобі, щоб збільшити твоє царство.
Трийцять разів по тисяч волів здоровенних
Велїв я різати для тебе на дереві пахучім;
Виставив для тебе величезні брами
Та вивісив на них стяги на високих жердях
Обелїски для тебе казав привезти я з Абу [3])
І вічні каменї тобі я поставив.
Для тебе мої кораблї плавають по мори,
Щоб для тебе привезти данину народів.
Оттак робив я, бо справдї нуждена
Доля чоловіка, що не сповняє заповідий твоїх.
Як син до свого батька. так і я кличу, Амоне,
[до тебе:
Зглянь ся на мене, котрого обступила
Тьмя тьменна народів чужих твому серцю.
Против мене сполучились всї народи,
Сам один стою; нїкого другого нема коло мене!
Мене покинула вся моя піхота.
Нїякий їздець зажуреним оком мене не шукає,
Я кликав. і нїхто не чув мого голосу.

І я собі подумав: Амона воля мене оборонить,
Бо більшу має силу, як міліон вояків,
Більшу, як сотки тисячів борцїв на конях
І десять разів по тисяч рідних братів
Та цвитучих синів в найтїснїйшій звязи.
Дїло людий, хоч би й кілько їх було,
Щезає мов тїнь перед твоїм дїлом.
Постанова уст твоїх правила дїлами моїми.
І я був завсїгди послужний Амона приказам
Тому й кличу до тебе, а моє величанє
Нехай залунає аж до границь сьвіта.

Оттак! Аж до Гермонтіс понїс ся его голос.
І Амон з'явив ся на его зазив.
Подав ему руку. Він з радости аж крикнув,
А зпоза него відозвав ся голос: Йду тобі на поміч,
О Рамзесе, і буду стояти при тобі,
То я, твій отець, возьму тебе на руки
А моя поміч стане за сто тисяч
Я з кріпких найкріпший і люблю хоробрість;
Серце героя бачу і благословенне для него.
А що я хочу, то певно сповнить ся.

Тодї він як Мент правою рукою
Пустив стрілою, а лївою піднявши
Топір воєнний, рубав ним ворога довкола:
Як Ваал в битві боров ся завзято.
На куснї розпадались ворога вози,
Два тисячі пять сот. Правителї злякались
Анї один не важивсь підняти руку
Від страху всї аж задеревіли.
Вже й не могли пускати стрілами
Сил їм не ставало ратищем кидати.
Він напер на войско, оно впало в воду....

В просторій сьвітлици зробило ся тихо, як би в могилї.

---

[2]) Дословний переклад старо-египетского геройского стихотвора, званого „епосом Пентаура“.

[3]) Остров Елефантина на Нілю.

видані Анґлією. На значках представлена голова короля Едварда VII, довкола єї напись, як на анґлійских значках почтових, а на долі стоїть слово більшими буквами: „Трансваль“.

— **Померли:** Володимир Розлуцкий, приходник в Глібові, скалатского деканату, львівскої архиепархії, упокоїв ся 11 с. м. на клініці у Львові, куда приїхав лічити ся, в 39 році житя, а 14 сьвященьства. В. є. п.!

Штука, наука і література.

— **Літературно-наукового Вістника** книжка VI., за червень 1902 р. містить: I) в літературній части: Поезиї-Рабошанки Павла Сергія Павленка та Богдана Гайового; Земля — закінчене оповіданя Ольги Кобилянської; З минулого та пережитого — спомини Данила Мордовця про Шевченка; Візия стрічи — поезия Катерини Гриневичевої; Весняний день — нарис С. Грущенка; Розмова з привидом про початки азбуки — фантазия Анатоля Франса; Із оповідань А. Немоєвского; Із німецких поетів (переклади з Ґетого, Бірґера, Амброзіюсової і Крістеновоі); II) в части популярно-науковій: В справі народного язика — І. Верхратского; Михайло Старицкий — біоґрафічно-літературний начерк Франка; Теория і практика (справі науки укр. рускої мови по ґімназиях); Наукові листки (Звідки взяла ся нафта?) — III) Хроніку і бібліоґрафію.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 17 червня. Як з найліпшого жерела доносять будуть краєві сойми скликані на 21 або 23 с. м. т. е. на суботу або понеділок і будуть радити до половини липня.

Відень 17 червня. Палата послів ухвалила вчера перейти до подрібної дискусиї над законом о зелізничім податку.

Льондон 17 червня. Міністер Бальфур повідомив палату, що в наслідок коронациї короля Едварда не буде засідань парляменту від 25 червня до 2 липня.

Рим 17 червня. Зачувати, що в вересни має королївска пара виїхати до Цетинії в гостину до Чорногорского князя.

Москва 17 червня. Кн. Фердинанд болгарский прибув тут вчера вечером. На двірци повитав єго голова міста.

Надіслане.

Цінник зелізних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлійскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнті, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять ґірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимці! Косіть моїми косами, то найлучші в сьвіті; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдурити жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлійскої!

Довгота кос в центиметрах:

	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку з каменем: Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·60	2·80	3·00	3·20
на пяти-кільеву посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Озубренні серпи із анґлійскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Ціна за один серп 60 гел. — **Анґлійскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі камені до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлійскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 літ. — Продаю також **Руский лен** „із Парнави“. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунті по конюшині, по коноплях і на житних стернях. Можна єго мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Літра насіня коштує 40 гел. Менше від пять кільогр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 літрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 кор задатку, бо инаше це вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтині вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичині.**

Рамзес дивив ся на поета, як би хотів єго образ втягнути в свою душу і порівнати єго там з тим другим, котрого від часу битви під Кадешем не міг забути.

Не було ніякого сумніву; то стояв перед ним той сам, що єго виратував!

Нараз, як би єго щось перло до того, перебив він поеті серед сьпіву, що зворушав єго аж до самої глубини серця і відозвав ся до своїх столовян: Віддайте честь сему, бо то єго вид прибрав бог, щоби виратувати вашого короля, коли він був сам один, а тисячі єго обступили!

— Слава Пентаурови! — залунало по просторій сьвітлици.

Тогди встала Неферт і почервонївшись подала поеті китицю цьвітів, що були у неї на груди.

Рамзес кивнув до неї головою на знак, що то єму сподобалось і подивив ся на свою доньку, як би хотів єї спитати, що она зробить.

Бент-Анат відповіла на то своїм повним зрозуміня поглядом і з напираючою на ню щиростию дитинної просьби, здоймила вінець, що украшав єї буйне волосє, приступила з ним до Пентаура і поклала єго єму на голову, як наречена в хвили перед весілєм свому нареченому.

Зчудуванні дивив ся Рамзес на то, що робить єго дитина, котрій зібрані гості відповіли грімками окликами.

Строгий був погляд, котрим він змірив Бент-Анату і того молодця.

В очах всіх столовян, що споглядали на него і на поета видко було велике зацікавлене, і здавало ся, як би Рамзес забув на них, як би був сам один зі своїми гадками.

Поволи настала зміна в чертах єго лиця. Оно прояснило ся, мов би яка країна, котру вкриває мрака, коли з поза неї покаже ся весняне сонце.

Коли він знову підняв очи, були они вже ясні і веселі, а Бент-Анат знала, що то значить для неї, коли він з уподобанєм подивив ся насамперед на ню, а відтак на єї приятеля, котрого голову все ще украшав єї вінець цьвітів.

Наконець відвернув ся Рамзес від залюблених і відозвав ся до своїх столовян: Північ вже минула і я тепер попращаюсь з вами. На завтрішний вечер запрашаю вас всїх а тебе Пентауре особливо, яко моїх гостий до сеї сьвітлиці. Налийтеж собі ще по чарці і випиймо на довгий час мира який має настати по побідах, які ми при помочи богів собі виборoли. Подякуймо сим випитєм також і мому приятелеви Анї'му, котрий нас тут так знаменито погостив, а котрий так вірно і ревно правив державою, підчас коли ми перебували на чужині!

Гості зробили як король казав, а той устиснув щиро руку намістника, а відтак в єго і в супроводі своїх булавоносців та коморників вийшов із сьвітлиці давши ще знак Амені'му, Мені і женщинам, щоби з ним пішли.

Неферт привитала ся з Менoю, але й зараз розлучила ся з ним, бо она на усильну просьбу своєї матери рішила ся не ночувати сеї ночи з Бент-Анатою, лиш з матірю, котра мала їй так богато дечого сказати. Катутин віз завіз єї борзо до єї намету.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

День

посп. відходить	особ. відходить	
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковов
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезо
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 16/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

Ніч

посп.	особ.	
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

День

посп. приходить	особ. приходить	
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

Ніч

посп.	особ.	
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 15/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Санока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).